

muutus päris kabus. Nende abielu algul ep olnud isand Tang pooltki nii häa, kui nüüd. Ta oli katsumud vastu haukuda, kui noorik suurt suud tahtis pruunkida. Aga küll see mehe suud kinni oskas sulguda. Seda tiisakamaks Truuta paisus, seda kiburamaks ja tasefemaks läks maja-null, seda enam kautas ta julgust, alalise koduõjas wasta panna; temast sai lõppeks nullim kui null.

Niisuguse seltsi oli hr. Rahuleid sattunud, otse Tang'ide wahete. Aga mis nende tülinad temasse puutusiwad? Ta sõi ja jõi, magas ja wiitis aega ning wõttis korraga jälle uue asja käfile. Ta meelest oli, nagu kulutaks ta liig palju. Wõttis siis hääks nõuaks, kottuhoidlitum olla. Kohe täna tegi ta sellega hakatust. Ta wahtis enese mütsi — see oli nagu wana ja kulunud. Tarwis uut osta, mõtles ta. Aga ei, seda raha hoian ma alal — teeb ligi kahe rubla. Meid pani ta suure rõõmuga selleks walitud taskusse. Võnaks wõttis ta ihe roa vähem, teeb 20 kop. See oli tal nagu leitud. Täni oli ta õppinud, pääle söõma pudel õlut jooma; täna ta leppis klaasi weega, 12 kopikud oliwad nii korjandusesse wõidetud. Iga lestinädal — ja täna oli ju lestinädal — oli temal harjunud kombeks kusagile linna ligidale rohelistesse kaima minna, midagit meelemaitset wõtta ja siis

tagasi sõita. Täna ta jättis seda tegemata ja oli nii jälle mõne künnekonua kopituid omale hoidnud. Shtul, kui ta koju tuli ja teewee ära joo-
nund, tahtis ta näha saada, kui palju ta dieti kottu hoidnud?

Dige naeratawas ärgutuses luges ta enese sell päewal korjatud kopikud üle — 2 rubla ja 98 kop. oli ta oma kasuks wälja andmata jätnud. Kuid tahju, et mitte 3 rubla täis ei olnud. Ümarguse summaga on ju hõlpsam arvata. Aga need pun-
duwad 2 kop.! Kust neid weel wõtta? Urwas teine juba hääks, neid salaja omast kustrust juure lisada. Aga see oleks ju hal'p enese pettus! Mis nüüd hääks nõuaks? Kell käis juba 11-ue pääle — kuhu ja enam lähed, 2 kop. õnneks saama? — Korraga langes tal pikk wana timsaiaga pääle, mis juba hommikust jaadik laual oli. Jah, nüüd oli mehel aru käes — nii ta tahtis teha. Ta tahtis teisel hommikul ilma wärste saiata läbi aidata, tahtis selle wana timsaiaga leppida. Rõõmuga fargas ta ulesse ja tahtis juba ust awada, Wiule, majaemanda priskepalgelise toatüdrukule teatada, et see hommikul saia ostmata jätaks, jääb tuli talle weel õnneks meele, et ta juba õõkumbes ja unemütsis olla. Häbelik wanapois kustutas seepärast tule ära ja nüüd awas ukse. Tüdruku tuba oli